

чýтка дeбръ нéговото ѹма, oу таргбвските послáнiй, и писмà.

А мѣстный зñакъ, што са письва, и мѣсячный дeнь, и годината, бывай є да са письватъ oу левата страна на листатъ среjро ѹмато. Но oу таргбвските писмà токà нбцю са отхварли, и то прaвило.. Защo oу почётката.

Oу почётката на послáнiето са надписка, мѣсто, деня, и годината, oу чёлото на писмoto: за да видѣtъ онъ, който писмoto прíима, отъ гдѣ ѹде, и єсть.

За надписанiето.

Като са совершилъ вибрешни писмени причины, скъласа послáнната бомага (хартiа) въ четвертица образъ. Неравенъ, да избегнемъ же отъ хдесжнитъ послателни скъваннита, което є многоходно и всмà смѣшно. И послѣ са надписъва: което са имена на надписаниe. Подобакаже да са пиши на языка, въ който са писъва: защо безмѣстно и многосрѣмно є oу другiй языку да пиши послáнiето, а на другiй надписанiето. Обаче на пешия быва и на другiй языку.

Послѣ тiа прилежно подобака посланносписателъ да внимава въ надписанiето, което да є чисто, добро-прочтателно, совершено, и разсодително: и да є согласно, са нарицанiето, на послателното послѣдие: и да быва или въ дателный, или на кинителный падежъ. Обаче пешиятъ є подобръ, и за токà є пообыкновенъ.

Но таргбвцыти и на токà прaватъ изѣтие, защо oупотребляватъ на дписите на писмата си, безъ икоего титлописателства. Аколi са проважда нѣкой